

lettél, hogy a szived szeretettel lett tele és érezted azt a leg-főlemelőbb érzést, hogy valaha is szerettek téged, azt neki, Édesanyádnak köszönheted!

Engedjék meg, hogy kiváló költőnk egy kedves verséből idézve fejezzem be szavaimat:

Egy nap, meg egy este
Minden esztendőben:
Szeretném, ha király
Lehetne belőlem!

és itt a magam szavaival toldom meg: hogy meghálálhassam szerető jó Édesanyám értem áldozott drága életét! Édesanyám! De tudom, ott is vársz, az örökélet honában: bucsuzóul hát csak ezt mondom: Édesanyám — a viszontlátásra!

Édesapám, Édesanyám!

Akárhová vigyen sorsom,
Akárhol lesz helyem, tanyám,
Jóságtokat nem feledem:
Édesapám, Édesanyám!

Legyek szegény, legyek gazdag,
Legyek vándor árok partján,
Kettőtöket el nem hagylak:
Édesapám, Édesanyám!

Ha bánat ér, ha boldogság,
Minden napnak esthajnalán:
Tihozzátok száll a lelkem:
Édesapám, Édesanyám!

Móra László.

A hősök hőse

Hős volt, aki fehér lován idehozta nemzetét.
Az is, aki el nem csüggedt romot látván szerteszét.
Keresztvédő nagy vitéze hazánknak és Nyugatnak,
Ő is hős volt s nagy tettei örök példát mutatnak!

Hős volt, aki agyongyötört nemzetéért sikraszállt,
S kincsek helyett önként vállalt rabéletet, rabhalált!
Hős, kiből a „Talpra magyart“ tépte ki a honfibű,
És hős volt a tizenhárom bús, aradi vértanu!

Hős volt, aki legelsőnek szelte át az óceánt,
Az is, aki a villanyfény nagy áldását hozta ránk!
Emberélet megmentői, híres-neves orvosok,
Ti is, ti is mind egy szálíg igaz hősök voltatok!

Mégis másképp néz fel rátok csodálkozó két szemem,
 Valahányszor apró élted lefolyását figyelem.
 Ugy érzem, hogy nagyobb vagy Te, aki féltőn
 hajolsz rám,
 Mert Te vagy a hősök hőse, nem maradsz el egyiktől se
 Éjtszakázó, dolgozók édes jó Anyám!

Vörös József.

Édesanyámnak

Hogyha majd én nagy leszek
 És lesz házam kertem:
 Legszébb szobám tiéd lesz,
 Édesanyám, lelkem!

Hogyha majd én nagy leszek
 S lesz temérdek kincsem:
 Azt is megosztom veled,
 Édesanyám, lelkem!

Hogyha majd én nagy leszek
 S lesz virágom, kertem:
 Neked nyílik minden virág,
 Édesanyám, lelkem!

Hogyha majd én nagy leszek
 És tevéled ébrednek,
 Átölellek, Édesanyám,
 S megsókolom két kezéd!

Édesanyám

A kertünkben kinyílt a
 Legszébb fehér rózsá,
 S azt susogta a fülemben:
 Anyák-napja van ma.

Meghallgattam, hogy mit susog. —
 S megsókoltam érte!
 Édesanyám, e szép napon
 Ő is Istent kérte:

Árasszon el kegyelmével,
 Szeretettel, hittel . . .
 Én is, én is csak ezt kérem:
 Édesanyám, hidd el!

Móra László.